

Những Hy Sinh Cao Cả

Tặng quý Trường và quý Phụ Huynh LDTS.

Viết lách không phải là nghề của tôi, nhưng hôm nay tôi cố gắng "nặn óc" viết một chút gì, trước là để đóng góp cho đặc san Trường Sơn 30 năm, sau là để chia sẻ chút tâm sự cùng các bạn.

Bạn ơi, có bao giờ bạn nghĩ rằng bạn tự hào mình là người Việt Nam nói chung, và là cha mẹ Việt Nam nói riêng không? Chúng ta rất đáng tự hào về những gì chúng ta đã và đang làm đó bạn ạ. Nếu xét về phương diện làm người Việt Nam, ắt hẳn trong mỗi chúng ta, ai ai cũng đã đọc hoặc nghe nhiều sử sách nói về nguồn cội oai hùng của dân tộc Việt Nam mình. Nhưng giờ đây, tôi muốn gói gọn về một phương diện khác, đó là chức năng của những ông bố, bà mẹ trong các gia đình Việt Nam ở hải ngoại.

Hầu hết chúng ta, ai cũng có một cuộc sống thật bận rộn, tất bật: từ lúc sáng sớm, khi chiếc đồng hồ báo thức reo inh ỏi, cho đến lúc chiều tối, khi chúng ta trở về nhà sau một ngày "vật lộn" với công việc ở sở làm, và cái thời khóa biểu đầy đặc những sinh hoạt của "sắp nhỏ".

Bạn có để ý rằng ở mọi nơi bạn đến, bạn đều thấy các bậc cha mẹ Việt Nam cùng các con em của họ; từ những hoạt động về văn hoá, nghệ thuật, xã hội như trung tâm Việt ngữ, các lớp nhạc cổ điển và cổ truyền dân tộc, các liên đoàn hướng đạo, cho đến những hoạt động về thể lực như những câu lạc bộ bơi lội, quần vợt, túc cầu...rồi lại những sinh hoạt hướng về tâm linh như các chùa, nhà thờ.

Nếu có một lần nào đó, bạn có dịp trò chuyện với những người bản xứ ở hàng xóm hoặc bạn đồng nghiệp, bạn chắc hẳn cũng nghe họ kể về những sinh hoạt của con em họ, và bạn sẽ dễ dàng nhận ra rằng những sinh hoạt ấy không đa dạng như những sinh hoạt của con em Việt Nam mình.

Các cha mẹ Việt Nam không những khuyến khích các con em của họ tham gia vào nhiều lĩnh vực sinh hoạt khác nhau, mà còn rất chú tâm vào vấn đề học đường. Điều đó đã dễ dàng chứng minh qua những thành quả học tập của con em chúng ta.

Ở Mỹ hay nhiều quốc gia khác trên thế giới, các cha mẹ Việt Nam đến từ mọi miền của đất Việt, mọi thành phần và giai cấp khác nhau, ấy vậy nhưng họ đều có chung một mục đích để hướng đến, đó là: đào tạo một thế hệ tương lai toàn diện về thể chất, tinh thần, trí tuệ, và đức dục; và những cha mẹ Việt Nam ấy đều có chung những đức hy sinh, cần cù và nhẫn nại.

Vì lý do nghiệp vụ, hằng ngày tôi được dịp tiếp xúc với khá nhiều các bậc cha mẹ của đủ mọi sắc tộc và tầng lớp trong xã hội. Một trong những cuộc gặp gỡ ấy, tôi vẫn nhớ hoài, tuy cách nay đã lâu...

...Hôm ấy, thời tiết đã chớm lạnh, bắt đầu cho những ngày mùa đông. Hình ảnh một người mẹ Việt Nam trong chiếc áo mong manh, rộng thùng thình, tìm đến gặp tôi. Cái hình ảnh mà tôi vẫn còn nhớ mỗi khi trời trở lạnh vào cuối năm. Sau vài câu chào hỏi, tôi nhận ra rằng bà ta không nói được tiếng

Anh. Tôi bảo với bà ta rằng tôi có thể nói tiếng Việt, và có thể cung cấp cho bà ta mọi giấy tờ, văn kiện bằng Việt ngữ. Sau một vài giây phút ngập ngừng trôi qua, bà ta áp úng: “Dạ, tôi không đọc được tiếng Việt”.

Hôm sau, khi đến thăm gia đình bà ta, sau một hồi tâm sự, tôi mới thấu hiểu hoàn cảnh của người đàn bà ấy. Rằng bà ta đã chẳng bao giờ có cơ hội cấp sách đến trường, từ những ngày thơ ấu, bà ta đã phải vất vả và bươn chải kiếm sống.

Hiện tại, bà ta sống với sáu người con, đứa lớn nhất đang học năm cuối của bậc trung học, và đứa nhỏ nhất chỉ mới bắt đầu bậc tiểu học. Tất cả các đứa con đều nói được cả hai thứ tiếng Anh và Việt thông thạo. Sau khi nói chuyện với các cháu, tôi được biết rằng các cháu được mẹ đưa đến chùa học Việt Ngữ và Phật Pháp vào mỗi tuần, và được tham gia trong nhiều hoạt động xã hội. Điều đặc biệt là các cháu học rất giỏi. Riêng cháu gái lớn nhất đang cố gắng hoàn tất chương trình tốt nghiệp thủ khoa của trường trung học mà cháu đang theo học. Một điểm nổi bật ở các cháu làm tôi cảm phục là các cháu rất lễ phép khi tiếp xúc với người lớn.

Tôi vẫn hiểu rằng dạy dỗ và giáo dục con trẻ là một điều hoàn toàn không đơn giản. Nhưng với đức hy sinh, cần cù, và nhẫn nại của các bậc cha mẹ Việt Nam, chúng ta đã vun xới, gây dựng được một thế hệ tương lai, với đầy ắp những kiến thức về xã hội, văn hóa, tâm linh và đức dục. Và đó chính là một hành trang vào đời vô giá cho những thế hệ tương lai Việt Nam.

Tr. Nguyễn Ngô Diễm Trân

